

Konvencija br.12 - O naknadi štete za slučaj nesreće na radu u poljoprivredi

Opšta skupština Međunarodne organizacije rada, koju je sazvalo u Ženevi Upravno veće Međunarodne kancelarije rada, pošto se tamo sastala, 25. septembra 1921. godine na svoje treće zasedanje, odlučivši usvojiti određene predloge, koji se odnose na zaštitu poljoprivrednih radnika od nesrećnih slučajeva, pitanje obuhvaćeno u četvrtoj tački dnevnog reda zasedanja, i odlučivši tim predlozima dati formu međunarodne konvencije, usvaja sledeću konvenciju koja će se nazvati **Konvencija o obeštećenju nesrećnih slučajeva na poslu (poljoprivreda)** 1921. godine, a koju moraju ratifikovati članovi Međunarodne organizacije rada skladno odredbama Ustava Međunarodne organizacije rada.

Članak 1.

Svaka članica međunarodne organizacije rada koja ratifikuje ovu Konvenciju, obavezuje se proširiti na sve poljoprivredne radnike povlastice zakona i propisa koji imaju za cilj obeštećenje žrtava nesrećnih slučajeva koji su nastali usled rada ili na radu.

Članak 2.

Službene ratifikacije ove Konvencije, pod uslovom utvrđenim Ustavom Međunarodne organizacije rada, biće dostavljene generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada koji će ih registrovati.

Članak 3.

1. Ova će Konvencija stupiti na snagu kada generalni direktor registruje ratifikacije dve članice Međunarodne organizacije rada.
2. Ona obavezuje samo članice čije su ratifikacije registrovane u Međunarodnoj kancelariji rada.
3. Posle toga, ova Konvencija stupa na snagu za svaku članicu na dan kada je njena ratifikacija registrovana u Međunarodnoj kancelariji rada.

Članak 4.

Čim ratifikacije dve članice Međunarodne organizacije rada budu registrovane kod Međunarodne kancelarije rada, generalni direktor Međunarodne kancelarije rada saopštiće to svim članicama Međunarodne organizacije rada. On će im, takođe, saopštiti registraciju ratifikacija koje mu naknadno dostave drugi članovi Organizacije.

Članak 5.

Pod rezervom odredbi članka 3., svaka članica koji ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se primenjivati odredbe članka 1. najkasnije od 1. januara 1924. godine i preduzeti sve potrebne mere za primenu njenih odredbi.

Članak 6.

Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se primenjivati je na svoje kolonije, posede i protektorate, saglasno odredbama članka 35. Ustava Međunarodne organizacije rada.

Članak 7.

Svaka članica koja ratifikuje ovu Konvenciju može je otkazati po isteku jednog razdoblja od 10 godina posle prvobitnog stupanja na snagu Konvencije, aktom upućenim generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada koji će on registrovati. Otkaz će stupiti na snagu tek godinu dana posle njegovog registrovanja u Međunarodnoj kancelariji rada.

Članak 8.

Upravno veće Međunarodne kancelarije rada treba, najmanje jedanput svakih 10 godina, podneti izveštaj Opštoj skupštini o primeni ove Konvencije i odlučiti treba li uneti u dnevni red Skupštine pitanje revizije ili izmena spomenute Konvencije.

Članak 9.

Engleski i francuski tekstovi ove Konvencije jednako su verodostojni.